

Novine prihajajo vsako nedelo. Cenapriskupnom naslovi 25 Din. na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D. na posameznega 15 D. če se cela naročnina naprej plača do konca junija. Prek tega časa je naročnina za 5 D. večja. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 57 D., M. List 25 Din. Plača se v Črensovcih na upravnih, naročitev: Tiskarna Panonija M. Sobota.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Priloga: M. List s kalendarom Srca Jezušovoga i Népujság.

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 128. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25%, i cela stran 30%, popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstopom cm² 1-50 D., v „Poslanom“ 2-50 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št.: 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Prva matura

Na gimnaziji v Soboti se je preminoli teden vršo pismeni zrelostni izpit, v ponedeljek i tork pa se bo vršo ustmeni zrelostni izpit. Predsednik izpitne komisije je ministerski odposlanec gosp. vseuč. profesor dr. Miodrag Ibrovac iz Beograda.

Prva matura na našoj gimnaziji je tak izredno važen dogodek, da se moramo pri njoj staviti vsi.

Zrelostni izpit ali matura je važen i veseli dogodek za vsakega dijaka — to je njegov vstop v širše življenje, most v življenje. Matura je korona i spopolnitev gimnazijskoga življenja. Po njoj se dijak odloči za svojo življenjsko pot.

Letošnja matura na realnoj gimnaziji v Soboti pa je posebno pomembna i svečana. Z njov je spopunjena naša gimnazija. Letošnji maturanti so prvi, ki dovršijo svoje studije na sobočknoj gimnaziji. Zato je to posebno veseli i svečani dogodek za nje.

Na žalost je naša višja gimnazija ešče ne državna, liki jo je vzdržavao gimnazijski kuratorij v Soboti s podporami mestne občine Sobota, oblastnoga odbora v Maribori i drugih uvidnih pa žrtvovaočih dobrotnikov. Zato smo dužni posebno prisrčno zahvalo vsem, ki so pripomogli, da se je vzdržavala višja gimnazija v Soboti i da se je tak mogla vršiti letos na njoj matura.

Z našimi maturanti se veseli vsa Slovenska Krajina. V desetom leti svobode i v desetom leti sobočke gimnazije smo doživeli, da so naši dijaki izvršili svoje studije i dosegli pravo za vstop na višje šole na domačoj gimnaziji.

Slovenska Krajina dobro zna pa čuti, da njoj prinese zdravo pa močno novo življenje njena dijaška mladina. Naši mladi, ki so vzrasli i se šolali v tej težavni časaj, bodo znali obdržati pravo zvezo s svojim ljudstvom. Oni bodo spoznavali njegove potrebe i ga vodili v bolše življenje. Mladina je viher, ki vniči vse nezdravo; Mladina lübi odkrito pa močno življenje!

Želemo našim prvim abiturijentom vso srečo na poti v življenje i njim kličemo: ne pozabite nikdar Slovenske Krajine!

Naši prvi abiturijenti — pristrčno pozdravljeni.

V svet idejo.

Maloprimo na to, da žive prek mej naše države 821.000 Slovincov, to je 44,5 procent vseh! Če odločimo okoli 506.000 Slovincov v Italiji pa v Avstriji i na Vogrskom, te zvedimo, da so se ove jezere izselile. Kakša ogromna škoda je to za naš maloštevilan narod! Ne bomo gučali od toga izseljevanja; s temi rečmi smo samo želeli povdariti, v kak velkoi množini zapušćajo naši lüdjje svojo zemlo. Iz Slovenske Krajine jih tüdi preči žive v Ameriki, vendar je pa izseljevanje ne preveć možno razširjeno. Zadnja leta pa se je začnolno drugo preseljavanje i to v tak strašnom številu, da je nigdar ne preveć, če od toga gućimo.

Letos so odišle i ešče bodo šle jezere i jezere lüdi iz naše krajine na sezonsko delo po našoj državi, v Nemćijo i Francijo. Tak se vrši to preseljavanje, kak da ne bi bilo nikaj posebnoga. „Siromastvo je, pa idejo za krühom!“ — to je navadno vse, ka si mnogi mislijo pritom. Trbe pa ob prvim premisliti to, da je eden med vzroki preseljavanja v svet tüdi nepremišlenost. Kak je pa bilo pred desetimi, petdesetimi leti, gđaje ne bilo prilike za izseljevanje v tak velkoi meri? Znati trbe to, da je l. 1921. ne bilo niti trijezro lüdi već v soboškom i lendavskom okraji, kak jih je bilo l. 1910. Pomnožavanje ljudstva nemre biti vzrok tomi pojavu!

Pa morebiti telko zaslućijo, da je vredno iti na Nemško i Francosko? Petsto, šeststo dinarov na mesec je ne dosta za dnevno delo od šeste vore zajtra do šeste vore večer. Dale je pa tak, kak što zna z penezi ravnati; zapravlać lejkio ide zlat nabirati pa njemi znenka. Kak se jeti dinarje zaslućijo, to nam povejo pisma naših delavcov, — vsega pa nigdar ne zvedimo!

Siromastvo i potreba bi naj bio glavni i edini vzrok izseljavanja na delo. Nišće ne tajti, ki pozna našo krajino, da pri nas — posebno na Gorićkom — je siromastvo; celo veliko siromastvo po ništernih kraji, gđe je toća že drugoć pobila itd. Te vzrok edini drži. Če bi pa dobro presodili razmere vsakoga, ki oide z domaće zemle za krühom, bi jih najšli jako dosta, ki odhajajo po nepotrebnom z doma. Če bi mnoge jezere prinesli, te ne — ali pri takšem slući je nepotrebnom. Naj nišće krivo ne sodi jeti reći, liki je naj dobro premisliti?

Tak se nam vidi, da je eden vzrok izseljavanja tüdi žela po gospoćini, to je po „lepoj“ obleki pri deklaj, po „lejkom“ življenji spoj. Nišće nemre tajiti, da se zadnja leta pri nas — kak tüdi indri — zapravla po nepotrebnom vse preveć penez, kakšte pravijo, da so penezi v želi. Nezadovolnost z vsem preprostim i domaćim žené lüdi v svet za bogastvom.

Ka pa škoda, ki jo prinese izseljevanje? Ob prvim bi vsakić delao doma na svojem malom posevsti ali pa pri drugoj hiži, če jih je doma dosta, zemle pa malo. To je zvućnejša škoda. — Pa düševna škoda? Tüdi v „Novinaj“ smo že pisali od zapušćenosti naših delavcov. Mnogi se zgubijo za vsigdar; mnogi zbete-

žajo pri deli, ki so ga ne vajeni i tak nadale. Zgüba, škoda je vsešerom tam, gđe nega dobićka; par jezer dinarov za dugo mesećno teško delo i za vse, ka s tem v zvezi, pa je samo — zgüba.

Naši lüdjje hodijo množiti bogastvo Namćije i Francije, doma pa ostane samo siromastvo, kak je bilo!

Ali je to pitanje ne premisleka vredno? Ali ne bi začnoli misliti, kak bi vsaki lejkio doma već pridelać i prislućio; ali kak bi v domaćem kraji, v domačoj državi lejkio zaslućio za življenje potrebno?

Premislimo, kama pripela takše vandranje našo krajino po deseti letaj! Svoj slovenski znoj prelevati po tihinskoi zemli za slabe peneze ešće dale? Ali ne bi lejkio pognojili z njim svojo domaćo, slovensko zemlo?

Premislimo to i povejmo si to!

Agrarne zadeve

Obćni zbor agrarne zadruge. Letošnji redni občni zbor agrarne zadruge se bo vršo v Črensovcih pri Cigan Ivani, kak lani, 30. junija, predpoldnom ob 10 vüri. Svete meše bodo te den v Črensovcih: prva ob 7, druga ob 9 vüri.

Vsaki naj zato tak pride, ka de najkeseñe ž ob 9. tü, ka sv. meše ne zamüdi.

Ka morejo s sebov prinesti na občni zbor kotrige? Vsaka kotriga more s sebov prinesti pristopnicu, to je tisti listek, šteri kaže, ka je sprejeta v Agr. zadruhu. Zakaj pa to? Zato, ka bo važno glasovanje i de se glasvoalo z temi pristopnicami. Ki je ne prinese s sebov, nema juša glasovati, če ne dokaže, ka je kotriga zadruge.

Od koj de se glasovalo na občnom zbori? Veleposestvo v D. Lendavi i Soboti nam pontüja zemljio za odküp i je cene doloćilo. Glasovanje bo zato, jeli vzmemo prek mi to zemljio i po kakšoj ceni. Kak većina odloći, tak se morejo potem vse kotrige ravnati. To je zdaj zadnja odloćitev od sobočkoga i lendavskoga veleposestva. Od belinskoga i drugih, ka ešće ne je minola revizija, nede glasovanja.

Jeli je agrarni zakon že gotov? Ne je. Samo načrt od njega ma nova vlada, kak ga je mela stara. Mislilo se je, ka do konca juna bo sprimljen a dozday ešće ne je prišo vü z ministerske sobe, ne prišo ešće pred tak zvani zakonodajni svet, ne pred ministerskoga predsednika, ne pred kralja, zato je teško povedati, kda bo zdelan i sprimljen. Düžnost je zato zadruge, da razpravlja na svojem občnom zbori na želo tistih, ki šćejo zemljio pred zakonom küpti, od toga küpila i prinesti zdrave odloke.

Nekaj važnoga bo ešće na tom občnom zbori. Ka? Veleposestvo v D. Lendavi je zadruhu pontüdilo celo svoje imanje na odao, šume tüdi. Ta pontüdba ešće izda postoji i se na tom občnom zbori za stalno sklene, jeli prevzememo prek celo veleposestvo, ali samo agrarno zemljio? Kak najveć kotrig iz vseh obćin, štere majo zemljio od lendavskoga i sobočkoga veleposestva, more priti na te televažni občni zbor.

Jeli mamó peneze za odküp zemlje? Mamó. Naši neprijatelje, ki so lüdi prisiljavali, naj küpijo zemljio,

so razglašüvali, ka zadruge zato ne küpi, ar nema penez. Mi na to odgovorimo, ka penez mamó, keliko šćemo. Že prvi čas, kda se je zadruge ustanovila, se njej je pontüdilo već milijon, din. za odküp zemlje. Tista pontüdba ešće izda postoji. Nadale je Zadružna Zveza pontüdila, ka za vsako kotrigu agr. zadruge plaća tritrala, kotrigi bi trbelo samo en štrti tao vküp spraviti, na šteroga de pa itak čakalo veleposestvo. Bile so zato same laži, kda se je gućalo, ka nemamó penez, z šterimi lažmi so neprijatelje zadruge par lüdi preslepili, par lüdi ki majo zaveće pa ne možko, odloćno srce. Se zna, ka te zadruge po svojih pravilaj more izklüćiti, najmre one ki so krivi.

Desetletnica slovenskoga vseučilišća.

Te dneve se vršijo v Ljubljani proslave ob desetletnici ustanovitve vseučilišća kralja Aleksandra I. To je ne samo proslava visokošolske mladine, liki prav tak tüdi proslava vsega slovenskoga naroda.

Slovenski človek je že pred sto i sto leti hodo v svet, da bi se izobrazüvao v znanosti pa umetnosti. Ne je bio Slovinc samo rob i hlapec gospoda grofa pa hercega, bio je tüdi vućenjak i umetnik. Slovenski dijaki so obiskavali staroslavne visoke šole (univerze) v Italiji, n. pr. v Padovi, Bologni; v Nemćiji, v Avstriji itd. Mnogi so postanoli vućenjaki, ništerni celo voditelje univerz (n. pr. v Beći) itd. Gđa so pa Francozi zavladali nad slovenskimi kraji v začetki 19. stotletja, te so oni ustanovili prvo visoko šolo v Ljubljani. Ta šola pa se je po odhodi Francozov zaprla. Miseo slovenskoga vseučilišća je oživela zlasti po leti 1848. Zday se je kmećki sin lejkio svobodno šolao, zato je število dijastva raslo. Većinomao so hodići zday slovenski visokošolci na vseučilišće v Beć, sledi pa tüdi v Gradec. Ništerni pa so prišli tüdi v Prago, v Pariz, v Rim itd.

Zastopniki slovenskoga naroda v bećkom parlamentu so vodili ostro borbo za slovensko vseučilišće v Ljubljani. Ali tihinskić Nemci so nam ga ne privošćili, ar so dobro znali, da bi tak naskori odklenkalo njihovomi gospodstvu. Prišeo pa je čas sodbje tüdi za nje.

Z osvobođenjom izpod tihinske vlade smo se osvobodili tüdi düševno: postavili smo si lastno, slovensko najvišje ognjišće znanosti. Naš zdajšnji kralj Aleksander I. je 23. julija 1919. podpisao ukaz o ustanovitvi slov. univerze v Ljubljani. Za njeno desetletnico

pa je Nj. Veličanstvo dovolilo, da se ona imenuje "Univerza kralja Aleksandra I." S tem, da smo dobili svojo univerzo, smo esče komaj postanoli Slovenci popolen samostojen narod.

Ogromen je pomen naše univerze za naše narodno življenje v vsakom oziru. Velko i plovovito je tudi delo, ki ga je ona opravila v prvih desetih letih svojega življenja. Naši najboljši vučenjaki vzgajajo na njoj jezere i jezere mladine za razne vučene stališe, gde bodo pomagali svojimi ljudstvi k boljšemu življenju. Dobro ime našega vseučilišča širi tudi sloves našega naroda po vsem sveti.

Slovenska krajina obhaja letos tudi desetletnico svoje gimnazije v Soboti. Ona se raduje obema desetletnicama, ar zna, da bo iz soboške gimnazije i z univerze kralja Aleksandra I. prišla pomoč tudi Slovenski krajini.

Delavcom!

Delavce, ki so nam prisli iz Nemčije in Francije, prosimo naj nam pošlejo natančne naslove, ar so tisti dozda ne popolni i nemremo njim odgovoriti. Štefan Titan i Kološa iz Kroga sta na deli v Franciji i se pritožujeta za volo dosta dela, ar je pa naslov nej zadosten njima nevemo kam odgovoriti. Štefan Šaruga iz Šalamoncev se hvali, da zasluži dnevno čistoga po 20 frs. zvün hrane i stanovanja. Tudi delavci iz Kapce nam pišejo ka se njim godi v Franciji jako dobro i zasluži dnevno skoro 100 Din. Zakaj pa se ostali ne pritožijo? Zato, ar so pri deli vztrajni in marljivi. Sploj vsi delavci iz Francije nam pišejo ka njim je trno dobro zvün dveh deklin i zgoraj povedanih iz Kroga. Vsi delavci naj si držijo to v spomini: Brez truda i znoja, dobrota nema pokoja! Malo želeti i dosta včiniti!

Irma Beznec, Erching. Hvala za pisma in pozdrave! Le tak naprej vodite svojo partijo kak ste dozda i dobro bode! Novine dobivate, knjige pa Vam tudi pošljemo, samo naj čas bode zato, malo potrpite šče! — Ficko Ludvik, Messelhausen. Novine dobite kak ste prosili. — Franc Kerčmar, Solzow. Zakaj hodijo Vaše Novine nazaj? — Johan Unger, Bürghefe. Hvala za pozdrave, Novine dobite kak ste prosili! — Alojz Tivadar, Laraines Francija. Le korajžno naprej včite se nemški i francoski jezik, vse to Vam dobro pride. Knjige Vam esče pošljemo sledi, nemške ste pa že dobili. Pozdrave vsem, ki so z Vami. Veseli nas ka Vam je dobro! Samo vrli bodite i z Boga se ne spozabite kak tudi z svoje domovine ne, tedaj Vam nede nigdar božno! — Huber Gustav, Gufergon par Be Francija. Novine dobite obadva. — Josip Zrinski. Novine dobite od sega mao samo dvoje. — Štefan Tratnik i Toth Dajta nam naslov, ar brez toga nemremo odgovoriti z pismom! — Kous Gizela G. Grepin Luis, La Perne Francija. Pišite na Jugoslovanski konzulat v Toulouse i na: Francusko Generalno društvo za imigraciju Zagreb, Jugoslavije. — Ništerni delavci želejo naj v Novinah objavimo ka se njim dobro godi i so zadovoljni, ar je pa takših prošelj dosta, prostora v Novinah pa malo, smo na žalost to mogli odložiti do druge prilike. Delavci, znajte ka smo ne pozabili na Vas, samo časa ne smo meli dozda!

JAVNA BORZA DELA
v M. Soboti.

NEDELA

(Po risalaj štrta. Evang. sv. Lukača 5, 1—11.)

Gda je pa množica pritiskala za njim, da bi poslušala božo reč i je on stao pri Genezareškom jezeri, je zagledno dva čuna, ki sta bila pri bregi; ribiči so stopili iz njih i so izpirali mreže. Stopo je v ednoga iz-

med čunov, ki je bio Simonov, i ga proso, naj odrine malo od kraja; pa je seo i včio iz čuna množice. Gda je pa henjao gučati, je pravo Simoni: „Odrini na globoko i vržite svoje mreže na lov!“ Simon se je oglašo i njemi pravo: „Vučenik, vso noč smo se trdili, pa smo nikaj ne zgrabili; liki na tvojo reč vržem mrežo.“ Igda so to včino, so zgrabili veliko množino rib, da se je trgala njih mreža. Pomignili so tovarišom v drugom čuni, naj njim pridejo pomagat. Si so prišli i napunili so oba čuna, da sta se potapjala. Gda je pa to vido Simon Peter, je spadno Jezuš k nogam i pravo: „Idi od mene, Gospodne, ar sem grešen človek!“ Groza je namreč obišla njega i vse, ki so bili z njim, zavolo ribjega lova, ki so ga zājali; prav tak pa tudi Zebedejoviva sina Jakoba i Janoša, ki sta bila Simonoviva tovariša. Jezuš je pa Simoni pravo: „Ne boj se; od zdaj boš ljudi lovio.“ I potegnili so čuna h kraji, popustili vse i šli za njim.

Naročnikom!

Polleta ide proti konci. Do tehmao smo vsakoga počakali z naročninov. Duže nismo mogoči. Zato smo začeli razpošiljati čke vsem, ki neso plačali cele naročnine. Zda se mora cela povrniti. Ki cele do konca toga meseca ne povrne, pet din. doplača. Siromaki pa nikaj ne doplačajo; te kak i od toče i druge nesreče obiskane počakamo brez doplačila do novoga leta, samo naj nam v Črensove javijo, ka jih počakamo.

Uprava NOVIN.

Murska Sobota

— Pred bolnico. Prostor pred bolnico bi bio poleg parka najlepši v Soboti, zlasti zdaj, kda je obrezani živi plot. Ali smola je to, da dešč dešči na travniki pa celo na poti voda stoji. Če idemo dale po mestu i pridemo pred kakši hotel, stopimo na streto kupico. Tistomi hoteli je to pač ne v čast!

Slovenska krajina

— Za gladne so darivali sledeči: Oblastni odbor Maribor 10.000 din., Vinčec Jožef Ont Canada domo iz Trnja 71 din. Bog povrni smiljenim srcem!

— Prošnja do darovitnih Sobočanov i drugih. Sokolsko društvo zida za sebe v Soboti lepi dom. Kotrige toga društva so jako goreče pri nabiranju Sobočanci i drugi pa jako daroviti. Velike šume se darujejo za dom, celo po jezero i več dinarov da eden darovnik. Prosili bi naše nabiratelje na sirote i dom sirot, naj se včijo gorečnosti pri nabiranju od Sokolskoga društva. Sobočane i druge darovnike pa prosimo, naj za sirote bodo tak daroviti kak so za sokolski dom. Ne spozabite se z svojih ljudi, ki na Goričkom nemajo si kaj v zobe djati. Dare za gladne pobira odbor za zidanje sirotišnice v Črensovcih. Čeke ma tudi, prosite je tisti, štere gene siromaštvo naših bližnjih.

— Odbor za proslavo naše desetletnice. Junija 2. se je ustanovo v Črensovcih vodilni odbor za našo proslavo. Za predsednika je soglasno zvoljen Klekl Jožef vp. pleb. Te odbor, kak že njegovo ime kaže, bo vodo celo proslavo. Poniagala ta njemi pa po njegovih navodilaj odbora v Soboti i Lendavi. Prvi je ustanovljen junija 5. drugi pa junia 6. Prvomi je predsednik Dr. Šömen Ludovik odvetnik v Soboti, drugomi pa Herman Ferdinand kaplan v D. Lendavi. Oba sta zvoljena soglasno.

— Prošnja do naših obrtnikov. Odbor za proslavo desetletnice prosi kak najlepše vse naše obrtnike iz cele Slov. Krajine, da na den proslave, to je 18. augusta razstavijo svoje delo v

Po F. S. Finžgari

Strici

VI.

Vórena je prineseo Luciji dve lesenivi žlici v dar. Pogostila ga je, on pa je pravo: „Vido sem vašiva. Što svojimi oči ali svojoj materi húdo včini, njemi posvet vgasne v najvejšoj tmi.“ To so bože reči, Lucija.

„Ne privoščim jima nikaj hüdoga“

„Vido sem: Jeran je pripela drva v Lepo njivo, njeva sta pa stala pri jüncaj pa jiva božala. Znaš, ka se to pravi? Nekaj drugoga je živina, ki te tak mило pogledne, kak pa čarna rüda, za šterov rovaš pod zemlov. Podlog jiva zove!“

„Zove jiva pa ne poslušata — zavolo mene!“ je djala Lucija sama za sebe.

„Ne tak, Lucija. Ne zavolo tebe, zavolo prevzetnosti. To je zapisano: „Če brat brati pomaga, sta kak trdno mesto.“ — pa esče je povedano od Boga: „Človekovo srce se povzdigavle, potom pa spadne; što se ponižavle, pa k časti pride.“ Z Bogom, Lucija!“

Lucija je skočila za njim: „Vórena, povejte, gde stantujeta našiva dva?“

„Pri Mrzlikari pod strehov.“

„Hvala Vam pa nikomi ne pravite, ka sva si gučala.“

Po obedu je pravila Gašpari: „Gašpar, če me imaš rad, ne odbij mi prošnje.“

„Če ščes, prst si odsečem. Po brata idem“, je naglo povedala.

„Ti? Po teva dva, ki sta nam napravila takšo sramoto?“

„Domo želela. Ponižala se bom i bom šla.“

Oblübo sem ti; ali oča, oča! Preveč ga razžališ!“

„Nikaj ne zvedi. Gledaj: v nedelo bom šla k meši. Obiskati moram botro, pa pri švelji imam posel. Od tam pa hitro stopim v Lepo njivo.“

„Zavolo oblübe, Lucija, naj bo.“

V nedelo med obedom je Oča Šimon proti svojoj navadi večkrat pogledno na vóro. Tudi Gašparove oči je parkrat poiskao. Nemiren je pitao:

„Gde je vendar Lucija?“

„K botri je šla pa k švelji. Ženske si pa nikdar nemrejo zguchati, vej znate.“

„Pa je le predugo. Ne si pozabo, ka sem ti naročo zavolo Lucije?“

Oča se je naslonio na okno pa gledao na pot.

„Gašpar, ti dobro znaš, ka je šla esče kama inan. Ne prikrivaj mi.“

Zagledno se je v sina, kak bi ga šteo presmeknoti: „Gašpar, včasi mi ovadi!“

„Ne vüпам“, je šepetao Gašpar.

„Kakša reč je pa to?“ je sklonkao stari po stoli.

Plašno je ovado sin: „Po brata je šla.“

Te je Šimon skričao, kak če bi treščilo v njega:

„Lucija — po teva dva?“

Zgrabo je krščak pa se spüsto v dolino.

* * *

„Joži, koleslin pa konja“, je prigmeo stari v hižo k mlinari Vodiri.

Sam je prijaio Šimon za vajati pa drapno z bičom: „Či konj spadne, spadne meni!“

Koleslin je vse odletavao na cesti, tak je tirao.

Lucija se je večkrat stavila; ne je znala, ali bi šla nazaj ali naprej. Ka, če jo stira? Poklekem pred njiva pa prosila bom s povzdigejenimi rokami, kak Boga prosimo, je mislila. Molila je vso pot. Gda je zagledala hižo, gde sta prebivala brata, jo je stisnolao za srce.

Teda je zaružo po cesti koleslin. Lucija se je stisnolao k ploti, da je blato ne bi poškopilo. Tak je bila zamišlena, da je nanč poglednola ne na kolica. Kola so se stavila, Lucija je postanola vsa trda, gda je zagledala staroga Podlogara.

„Za božo volo, Lucija, ka si mi včiniš?“

„Esče nikaj“, je šepetnila sneha.

„Hitro z menov!“ Vse se njoj je vrtelo v glavi, Šimon je pa pognao. Vso pot sta ne spregovorila ni reči.

VII.

Rano sprotoletje je prišlo. Podlogarova dečka sta prišla z njiv, kama jiva je vlekleo vsako nedelo. Po sprehodi sta šla v svoj siromaški kvarter. Mihor je legeo, Boltežar pa si je seo pri okni pa gledao brežčee, za šterimi je bio Podlog. Püsto njima je bilo v siromaškoj sobici pod strehov.

Po klükaj je visila zamazana rüderska obleka pa rüderski posvet. Streha je ne držala. Vse je bilo razpokano pa zamazano.

„Mihor, spiš?“

„Ne“, je zamuvo brat, obrnjeni v steno.

„Znaš ka, te grde lüknješem pa že zaistino sit. Ali ne bi šla kama inam na kvarter?“

„Toga sem poiskao jaz, išči ti drugoga.“

„Znaš, ne bo inai, da poterjava očo za doto.“

„Ne dá je.“

„Leta že mava, pa sodnijo tündi, če ne bo šlo zlepa.“ Utihišla sta.

Mihor se zdigno: „Hodiva v krčmo.“

V krčmi je igrala harmonika pa plesali so. „V posti norejo“, je djao Boltežar. Neznosen je bio zdüh od tesnoče pa dima.

„Hitro opraviva“, je silo Boltežar, gda sta dobila večerjo. „Nojco do se esče bili.“

Gda sta spila pol litra, je prišeo stari rüdar — Peter Pokora.

„Če mi data piti, bom zvama.“

Rüdar je pio i pravo: „Plesat idita.“

„Se nam nešče“, ga je zavrno Boltežar.

„Vej sta zaistino ne za naš svet, takšiva kmečkiva dečka.“

Mihor je bio užaljeni.

„Zakaj ne?“

„Ar imata doma hižo pa njive, pa krave, mi pa nikaj.“ Rüdar se je poslovio.

Med plesom sta se oba s Podloga zdignila pa odišla. Do kvartera sta ne spregovorila.

„Verješ, ka sem že večkrat premišlavao, či bi šo kama za hlapca“, je začno Boltežar v sobici.

„Le idi! Na Podlog! Pa se pri mi Luciji za predpasnik!“

„Bole bi mi bilo tam, kak tū med temi!“

(Dale sledi.)

Črensovcih. Raztava bo v ogradi Bedrnjak Ivana, šteroga hiši že 19. leto prebivajo bivši poslanec Klekl Jožef. Vsaki domači obrtnik naj kaj lepoga razstavi, Lončarje naj delajo kupice oblikane in možare ali tegline ka na Gornjem pravijo i druge hasnovite reči, ka si gostje lahko z sebov vzemajo ali pa naročijo. Na Kranjskom so nam pravili, ka naši lončarje jako dobro delajo i ščejo meti njihovo blago. Šostarje, tišlarje, pin-tarje, šlosarje, kertesje, sakačice, švilje, nožarje sebeščanski itd. pač vsi naši obrtniki naj nekaj lepoga razstavi v Črensovcih avg. 18. Vsi naj se kem prle javijo pismeno v Črensove na „odbor za proslavo desetletnice“, ka bodejo razstavili.

— S kem bi si streho dao pokrivate? Z nika drugim kak z RAT-KOLOVIM ciglom.

— Kda bo i kak se bo vršila naša proslava desetletnice? Augusta 18. se bo vršila v Soboti i D. Lendavi. Začne se z božov službov, po toj je obhod po Soboti, za tem pa slavnostno zborovanje. Vse, ka je domačega, bomo pokazali v našem obhodu. V belo oblečene dekile z zelenimi vencami na glavi z razpletenimi vlasmi, konjenici z šurkimi lačami, svadba z dolenskimi pozvačini i ravenskimi zvači, prelje z kolovrati narodne noše, goslarje ciganje, gasilci, društva, zastopstvo občin, itd. itd. Skoz Beltinec i Črensovec se bodo pelali gostje v D. Lendavo, kde se bo ob 5. začela boža služba, po njej obhod i zborovanje. Bomo vse natenkoma popisali. — Odbor.

— Viher. Po soparnom vremeni je premočilo pondelek večer nastano močen viher. Prišlo je nageo i močen dešč, ki je pobio precij silje. To je bio letos največji viher v našoj krajini.

— Vučiteljska imenovanja. V Slovenskoj krajini so imenovane sledeče nove vučitelice: Bizjak Ivana v Veliko Polano, Kaiser Marija v Gomilice, Pasch Erna v Gančane, Praznik Jožefa v Kupšince, Židanik-Sinkovec Anica v Pertočo, Kožel Marija v Kramarovec.

— Na znanje. G. Kühr Alojzij, vodja Poslovalnice Royail Maila v Dolnji Lendavi nam naznanja, da g. Ivan Bojnec ni v nikakij zvezi z gorimenovanjem parobrodskim društvom ter ni upravičen imenom tega društva ničesar delati.

— Vajeniška i pomočniška razstava. Kakor smo že zadnjič poročali, bi se imela vršiti v meseci junija vajeniška i pomočniška razstava, ki se pa bo morala radi proslave 10 letnice osvoboditve Slovenske Krajine odložiti na poznejši čas. Razstava se bo vršila končno od 15. do 19. avgusta t. l. Toliko razstavljenjem na znanje. — Odbor.

— Opozorilo članom obrtne zadruge. V. Veliki župan mariborske oblasti je odredil o. broj 633/3 z dne 31. maja 1929. sledeče: Vajenci se smejo v bodoče sprejeti samo take osebe, ki z zdravniškim spričevalom dokažejo, da so za dotični obrt telesno in duševno sposobne in popolnoma zdrave, ki nimajo nobenih obratovanj ovirajočih telesnih napak in so sposobna za izvrševanje obrta.

Načelstvo.

— Mladost pa lepoto vzdržavle „MAJALA“ mast i žajfa za obraz. Odstrani vse piščajce, sunčane i erdeče pege lica. Eden lonček Din 12, žajfa Din 8. Dobi se v lekarni pri SVETOJ TROJICI, D. LENDAVALA.

— Učiteljska imenovanja. Iz 5. skupino II. kategorije so napredovali učitelji iz naše krajine: Stanič Ivan, učitelj, Marija Gorišek, učiteljica in Parfant Barbara, učiteljica, vsi v Vidoncih.

Tjedenski glasi

— Sv. Oča Pij XX. je izdau novi ustavni državni zakon za vatikanski varaš. V glavnem se glasi etak:

Člen 1.: Sv. Oče (pápa) je nedotakljiv države Vatikanski varaš, ma vso zakonodajno, izvršujočo pa sodno oblast. Dukeč traja sedis vacanza, to je volitev sv. oča, pripada ednaka oblast kardinalskemu kolegiju, šteri sme samo v posebnih slučajih izdajati zakonodajne določbe za čas trajanja volitev sv. oča, razen če potom te odredbe potrdi te izvoleni pápa v smislu cerkvene ustave.

Sv. Oča si pridržavle oblast nad ljudmi in sodišči svete Stolice pa vsega svojega dvora. Njemi so podrejene: tiskarne i knigarne, uprava knjižnice in vatikanskega rahiva. Njemi je nadale podrejeno zastopstvo Vatikanskoga varaša, kardinalnoga državnoga tajništva, odobravanja proračuna pa finančnoga guvernera.

Guverner je pooblaščen, da sme brez posebnoga pooblastila izdajati pravilnike in naredbe za izvršitev toga zakona. Vatikanska policija je podrejena guverneru, šteri sme pozvati tudi na pomoč švicarsko gardo.

Sodno oblast v civilnih zadevah, štera niso podrejene poedinomi sodniki in v kazenskih zadevah, če nejde za razsojanje zločinov bo navadno vršilo sodišče I. instance in sacra rota kak najvišje ali apelacijsko sodišče, ti pa je merodajno signaturno sodišče.

V valavi ostanjejo nadale predpisi pa navade o papeževom plemstvu in redovih. Za tiste stvari za štere nega predpisov, se bodo v spopolnilo rabili zakoni kraljevine Italije, na kelko se ti zakoni ne protivijo božemi pravi, pa slošnim načelom cerkvenoga prava in določbam lateranske pogodbe.

— Zverinski umor na Dravsem polju. 72 letna starka umorjena na strašen način.

Alojzija Bobolec iz Radvanja pri Maribori je šla 9. junija ob 8 vori predpoldnevom mimo šupe v Pivoli pri Maribori. Kakša dva metra od šupe je ležalo mrtvo tejlto stare ženske. Gda je stopila bliže se je prestrašila, vidla je najprej pred sebov mrtvo in vso razmesarjeno Alojzijo Viher 72 leti staro posestnico.

Bobolčeva je takoj obvestila žandare v Hočaj o pogodu. Vest se je strašno hitro raznesla po okolici, na stotine ljudi je pribežalo na kraj umorjenke. Orožniki so takoj obvestili policijo v Maribori. Iz Maribora je prišao detektiv Grobin s policijskim psom „Eckdolfom“ da napravi preiskavo. Pri iskanji so najšli ne daleč od hute (šupe) ščista okrvavleno lato. Z latov je starko zločinec tak vdaro po glavi, da ji je razbio lobanjo. Po tom deli je vdaro v stanovanje gde je vse premetao. V šupi sta se našli dve cigareti „Zeta“ iz šteroga je razvidno, da je zločinec kadüo. Lüdstvo štero je pribežajo iz vseh strani, je tak zbrisalo sled, da za idnok nej bilo mogoče izslediti zločinca. Poizvedbe za zločincem se nadaljujejo. Med prebivalstvom je nastalo veliko razburkanje in sočuvstvanje z usodo nesrečne starke.

— Puniša Račič obsojeni. V soboto, 7. junija se je dokončala razprava proti Puniši Račiči, ki se je začnola 27. maja, kak smo že pisali. Potek razprave je bio na kraci sledeči: Račič je v svojem zagovori naglašao, da je bio vsigdar najboljši prijateo radičevcov, pokojnoga dr. Basarička. Pravi o sebi, da je bio vsigdar pošteni v življenji i politiki.

— Potom je bilo zaslišavanje svedokov, narondih poslancov, ki so bili navzoči pri skupščinskoi seji 20. junija 1928. Izpovedali so, da je bilo stanje v skupščini strašno. Mnogi

poslanci so nosili revolvere. Kapale so najbolje žaljive reči. Račič je bio jako razburjen i je včino svoja dejanja v razburjenosti. Povdarjali so, da je on Črnogorec. šteromi je čast vse. On je pa brano svojo čast.

Potom so gučali mnogi zagovorniki, med njimi je Ljubič gučao 2 dni. Njihove reči so se ponavljale. Gučali so od Račičovoga življenja itd. Račič je prej ne nameravao koga bujiti, liki je strelao iz nepremišlenosti. Zadnji dne razprave so ponovni gučali obtoženci. Račič je pravo, da ga je najbolje razčemo Pernar, ki njemi je prej pravo tudi: „Ti si klao ljudi pa jo človeško meso!“ V soboto ob 12. vori je belgrijsko sodišče razglasilo obsodbo nad obtoženimi: Puniša Račič je bio obsojeni na 20 let težke ječe (robije). Njegova kazen bi znašala nad 60 let. ar je pa po zakoni dovoljena najvišša kazen 20 let, so njemi prisodili najviššo mogočo kazen. Sodišče je spoznalo, da je krivi uboja Stjepan Radiča, Pavlo Radiča, da je bujo dr. Basarička, da je izvršo poskus uboja nad Pernarom i Gradžo.

Dragotin Jovanović i Tomo Popović, ki sta bila obtoženiva, da sta štela vmoriti skupno z Račičom prvi Pernara, drugi pa S. Radiča, sta bila oproščena od tožbe.

Advokatom morajo plačati, če tej zahtevajo, 20.000 Din. za svedočenje 100 Di., za predstavnike oblasti i sodišča pa 500 Din. Zадnje dvoje plača samo Puniša Račič. Državni pravdnik pa zagovorniki so vložili proti obsodbi pritožbo.

— Razsodba. Pred ljubljanskim deželnim sodiščem se je vršila razprava proti glavnomi urednik „Slovenca“ F. Terseglavi. Tožo ga je odvetnik v Ptuij dr. F. Šalamun, ar je lani objavio „Slovenec“ članek, gde je bilo povedano tudi to, da je dr. F. Šalamun 28. junija lani pravo: „Zdaj bi trbelo ustreliti Vukičevića i dr. Korošca.“ Gda so njemi pravili, ka dr. Korošca pač ne je dostavo: „Tudi dr. Korošca!“ — Ar so svedoki potrdili reči dr. Šalamuna, je po zagovori dr. Boljca bio urednik „Slovenca“ oproščen.

— Nemiri na Poljskom. Na Poljskom je mnogo židovov. Večkrat se vršijo proti njim demonstracije, tudi zadnje dni premočnega tjedna. Zdaj so protesterali proti židovom visokošolci Lvovi i Varšavi. Bilo je med spopadi več ranjenih.

— Novo semenišče v Zagrebi. soboto, 8. junija je bilo svečano blagoslovljeno novo veliko semenišče i nadpúšpekova gimnazija, Na Hrvatskom je veliko pomenkanje duhovnikov; zato sta nadbiskup zagrebečki dr. Bauer i djakovski púšpek dr. Akšamović zgradila novo semenišče, gde se bodo zgajali dobri duhovniki. Zidovje stane okoli 40 milijonov Din.

— Žalostno je v Rusiji. Izdana je statistika samomorov v sovjetskoj Uniji za leto 1926. i 1927. Prvo leto se je v Rusiji vmorilo 6338 ljudi, drugo leto pa 6552. Večina mladih ljudi od 15 do 30 let. Po drugih državah si jemljejo življenje starejši, v Rusiji pa mladi. To je jako značilen pojav, vzrok je pa jaseo vsakomi, ki pozna življenje denešnje Rusije.

Razne novine.

Obsojeno dete. Nekaj nenavadnoga tudi za Ameriko je, da so v državi Kentucky obsodili šestletno dete na 50 let ječe. Dete se je z decov igralo; gda so se pa svadili pa je oča mirio, ga je dečak z revolverom strelao.

Misijonar Knoblehar. V Škocjani pri Mokronogi na Dolenjskom so odkrili spominsko ploščo misijonari dr. Ignaci Knoblehari. Narodo se je 6. julija 1819. V Rimi se je izobrazo za misijonara. Prvi je prišeo v Sredjo Afriko, gde je plodovito širo kršćanstvo med zamorci. Njegovo plemenito delo ceni ves kršćanski

svet, Slovenci pa smo lejko veseli, da mamo tudi v misijonstvu takšega velikana.

Francosko časopisje. V Franciji izhaja dnevno 7 milijonov števil različnih časopisov. Od toga je 6 milijonov katoličanstvi sovražnih, ali konči versko brezbriznih. Po krstnom listi je v Franciji 90 procentov prebivalstva katoličanov i 10 procentov brezvercov. Što teda čte milijone brezvernih novin? Tisti, ki so samo po krstnoj knigi katoličani! Zavednih katoličanov pa je 15 procentov.

Vabilo

Agrarne zadruge za Prekmurje v Črensovcih, reg. zadruge z neomejenov zavezov na redni občni zbor, ki se bo vršo dne 30. juna ob 10 vori predpoldnom v dvorišči Cigan Ivana v Črensovcih, kak lani z sledečim

DNEVNIM REDOM:

1. Čitanje zapisnika od slednjega občnoga zbora i toga odobritev.
2. Čitanje revizijskoga poročila i odgovora zadruge na njega.
3. Poročilo načelstva i nadzorstva.
4. Odobritev računskoga zaključka za l. 1928.
5. Sprememba pravil.
6. Poročilo od cene zemlje pri veleposestvi v D. Lendaai i agrarnoga zakona.
7. Slučajnosti.

Če se v napovedanom časi ne bi zbralo teliko kotrig, ka bi bio občni zbor sklepčen, se vrši pol vüre kesnej na istom mestu i z istim dnevnim redom novi občni zbor, šteri veljavno sklepa ne gledoč na število navzočih kotrig.

Načelstvo.

Vabilo

Hranilnice i Posojilnice r. z. Z n. z. v Črensovcih na redni občni zbor, ki se bo vršo 23. juna v Črensovcih v prostorih rk. šole ob edenajseti predpoldnom z sledečim

DNEVNIM REDOM:

1. Čitanje zapisnika od slednjega občnoga zbora i toga odobritev.
2. Čitanje revizijskoga poročila i odgovora zadruge na toga.
3. Poročilo načelstva i nadzorstva.
4. Odobritev računskoga zaključka za l. 1928.
5. Sprememba pravil.
6. Volitev novoga načelstva i nadzorstva.
7. Slučajnosti.

Če te občni zbor ne bi bio sklepčen, se vrši pol vüre kesnej na istom mestu i z istim dnevnim redom občni zbor, ki bo veljavno sklepa ne gledoč na število navzočih kotrig.

Načelstvo.

Doma i po sveti

Kelko nas je? Srbov i Hrvatov je v našoj državi 8 mil. 964.673, Slovincov pa 1 mil. 24.761. (Vsej prebivalcov je v državi 11 mil. 724.915.) Zvüna naše kraljevine prebivajo Srbi, Hrvati i Slovenci ešče v sledeči državi: v Italiji 554.000 — v Avstriji 171.960 — v Grčiji 294.000 — na Madžarskom 120.000 — v Romuniji 52.000 — v Albaniji 30.000 — v Združenih državah Severne Amerike Amerike 635.000 — v Južnoj Ameriki 90.000 — na Novoj Zelandiji 3000 — v Egipti 3000.

Izven naše države prebiva 820.000 Slovincov, to je 44% vseh Slovincov!

Vseh Slovincov, Hrvatov i Srbov je na sveti skupno 14 mil. 93.323, vseh Slovincov pa okoli 1 milion 734.761.

Kralj od naših vesnic. Kak visiko ceni Nj. Vel. kralj važnost kmeta i vesnice v življenji našega naroda, je zdaj ponovno dokazao. Za knigo „Naše selo“ je napisao te predgovor:

„Skozi vse žalostne dobe naše zgodovine je bila pa ostala ves vsigdar pazlivi čuvar narodnih pridobitev i izvoz moči v vseh lepih pojavih narodnoga duha. Delati v smeri kulturnoga i gospodarskoga napredka naše vesi, pri ostrom ohranjanju narodnoga značaja, pomeni, odgovarjati dužnostim sedanjosti i potrebam našega zdravoga pa uspešnoga razvoja v bodočnosti.“

Dijaško polje

Memento!

„Varujte se lažnivih prerokov, ki prihajajo v ovčjih oblačilih, znoraj pa so grabežljivi volkovi.“ (Mt. 7.15)

„... ampak kdorkoli med vami hoče biti velik, bodi vaš strežnik, in kdorkoli med vami hoče biti prvi, bodi vaš služabnik.“ (Mt. 20. 26—27.)

„In naredil je iz vrvi nekak bič in vse izgnal iz templja.“ (Jan. 2, 15.)

„Kdo si, ki rad bi kupil narod moj?“

Gospodarstvo

Koleraba.

Jako malo zelenjadni vrtov (gred) je v našoj lepi krajini, de bi človek opazoval kolerabo. Ravno ta kapušnica bi mogla biti vsaki pospodinji znana i nūcana pri kuhi, ar ona davle na sprotoletje prvo presno prikuho. Koleraba ma to lastnost, ka lūbi rano sprotoletje i pozno jesen. V močnoj poletnoj vročini jako friško postane iesena i za kūho neporabljiva.

Kak za vse kapušnice, tudi za kolerabo si zgojimo sadike (kapūsto) i jo nato posadimo na stalno gredo. To pa lejko sejamo v lončkej ali pa tudi v gredaj že meseca marca. Sadike presadimo na gredo po 20 cm. ali eden dober peden drugo od druge v trikoti. Jesensko pa sadimo bole oddaljeno, kakši 30 cm. Seme pa sejamo redko. Ko bo mela vsaka rastlinica zadosta prostora za svetlobo i zrak, ka se močnejše vkorenini.

Nadzemelska koleraba, šteroj mamu v misli, nam napravi trdo glavo v velikosti od jajca do srednje repe. Se okoli te glavice zrastejo listi podobni zeljovim, samo ka so menši. Pri kuhanji se nūca glavica i pa srednji, bole mladi listi. Stare okoli stoječe liste pa spolagamo kravam ali je zrežemo i skūhamo svinjam.

Raste jako friško. V poldrūgom ali dvema mesecema jo že lejko kūhamo. Vsi tisti, šteri to kapušnico sadijo, so že zdaj ne več v nevoli za prikuhe, zato ka majo v gredaj lepo mlado i tečno kolerabo.

Šteri pa ščemo meti vsikdar lepo i mlado kolerabo, pa sejamo od marca naprej vsaki mesec i nam ne bo sfalila. Če nam pa olesene, jo pa odrežimo tak, ka spodnji deo glavice ostane z ništernimi okami. S tej ok nam požene pa lepe mlade i tečne glavice.

Za jesensko nūcanje pa sejamo meseca julija, bole v kakšem senčnatom kraju i jo presadimo, da dobi velikost zeljave kapūste. Pri sprotoletnoj i tudi jesenskoj moremo paziti na to, ka nede trpejla sūše.

Kesno jesensko se da spraviti v dobroj kleti tudi za prve čase zime.

Podzemna koleraba.

Ešče menje je viditi podzemne kolerabe, ar ona lūbi samo vlažno zemlo i močno pognojeno zemlo s preležanim gnojom. Sejamo jo meseca maja, pa dostakrat brezi haska, ar nam setev vničijo buhe.

Ta koleraba pa že spada k polskim rastlinam i jo omenim zato tū, ka jo sadimo na prostor za ranov šalotov i graham (grajščekom). Lūbi tudi večkratno okapanje.

Z vrta jo spravlamo najnazadnje, ar prenaša precj mraza, posebno dokeč je v zemli. Da smo jo pa zeli iz zemle pa je včasi proti mrzloti bole občutljiva.

Rožnati ali glavčasti kapus.

To je kapušnica, štera je pri nas najmenje znana. To je rastlina, štera v količkej dobroj letini požene do eden meter visiko steblo i le na konci stebila zelji podobne liste. Ta duga stebila pa požene iz vsakoga oka malo zeljavo glavico v velikosti debeloga jajca. Te glavice so tak goste, ka stopijo tesno druga do druge. Pri kuhanji pridejo na vrsto samo te glavice, kak prikuha.

Sadiko sadimo na redko. Med nje pa sadimo šalato i tak mamu dvojji hasek.

Jako dobro prezimi v gredaj. Posebno, če so na južnom kraju. Če pa nemamo takši gred, pa ga pomičemo i denemo s korenjom v zemlo v kakše zavetje. Za kuhanje si ga idemo tudi po zimi brat v grede.

Te opisane kapušnice so najnavadnejše. Poleg tej ešče mamu več vrst. Jako velko bi se pa dosegnolo, če bi se prejeli teh najnavadnejši.

Pri vsej kapušnicaj štere ščemo puščati za seme, gledajmo na to, ka bomo jemali i prek zime spravili v klet najlepše rastline. Če bomo vsikdar odebirali za seme najlepše, bodo boljše i močnejše rastline i bole tečne, kak pravijo žlahtnejše.

Vse kapušnice pa majo jako dosta neprijatelov med živalmi i tudi betegov. Črvi od roščov, bramorji i še druge male živalice spodjedajo korenine. Kapušnične mišice i drugo pa povzročata na koreninica pūte (bube). Z dobrim obdelovanjem i pridnim vničevanjem te škodljivce napravimo. Za gosenice pa je najbolše vrstvo, če je kolemo.

Izjava.

Podpisani Štefan Ošljaj v Filovci, preklicujem in obžalujem vse, ka sam gučao ne istinskoga proti Hranilnici in posojilnici v Bogojini in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

Priporočam vsakemu posojilnico v Bogojini, kak dober in soliden zavod.

Filovci, dne 9. junija 1929.

ŠTEFAN OŠLAJ.

Prodaj mlin

na vodi z lepim posestvom na ravnini, pri cesti in kolodvoru v prometnom kraju. SLIVAR, Ljutomer.

K odaji

so edna kravja kola, po ugodni ceni. Poizve se v KMEČKOJ POSOJILNICI v Murski Soboti (poleg špitale).

Suhe gobe,

belice, maslo, puter kúpúje po najvišjoj dnevnoj ceni trgovina FRANC SENČAR, Ljutomer — Mala Nedelja.

Mašin

za štrikanje nogavic, okrogli, št. 8., v dobrom stani, prodam. JANIČ JANOŠ, Nuskova 22. p. Rogaševci.

— Vse bolečine zob i glave odstrani za gotovo i hitro „INKA“. Pri reumatizmi, smicanji, prehlajenji, išiasi, bolečinaj kosti pomaga „INKA“. Eden glažek z natančnim navodilom stane 10 Din. Dobi se v Lekarni pri Svetoj Trojici v Dolnjoj Lendavi.

Barve, laki, firneži

broci, pinzelni, olje i laki za bicikle i šivalne mašine dobite po fal ceni v specialnoj trgovini nasproti židovske cerkve Murski Soboti.

Najboljši cement,

vapno, deske itd. odava po najnižjoj ceni VEKOSLAV BRATINA, Križevci pri Ljutomeri. Odpro sem tudi podružnico v Veržej št. 5. pri A. Auer i se dobijo zdaj stalno tam tudi cement, deske i cementne cevi vsakovrstne.

Organist i cerkvenik

cecilijanec, koroški begunec, z 15 letnov praksov, oženjeni išče primerne službe. Zmožen je voditi vekše pevske zборе, ma posebno prakso za včenje ljudskoga petja. Sprejme obednim tudi občinsko ali posojilniško tajništvo ali pošto. — Opitati v uredništvu NOVIN.

Prave žajfe zdravja i črstvoče

Fellerove Elsa žajfe plemenitijo kožo i se ločijo od navadni toaletni žajf po tom, da majo v sebi znanstveno preskušene, dobrodelujoče sestavine, štere so potrebne za zdravje i lepoto kože.

Mamo 6 vrst Fellerovi Elsa žajf:

Elsa Milijasta žajfa posebno fina cvetna žajfa, po šteroj je koža mekja i nežna.
Elsa žučakova žajfa prava blaga žajfa tudi za najmenšo deco.
Elsa glicerinova žajfa posebno dobra za jako razpokano kožo.
Elsa boraksova žajfa izvrstna proti sunčenim pegam i kožnim piščajcom.
Elsa kotranova žajfa razkužuje, jako dobro dene koži i vlasam glave, posebno pri deci.
Elsa žajfa za briti štera obednim razkuži, omeja dlake, se jako peni i nedraži kožo.

Izrabite priliko i si naročite obednim ešče sledeče izkušene proizvode:
Fellerova Elsa pomada za obraz i kožo 1 lonček 12 D.
Elsa Tanohina pomada za rast vlas 1 lonček 12 D.
Elsa Shampoo za pranje glave 3 Din 30.
Elsadont (krema za zobe) tuba 8 Din 80.
Elsa dišeca vrečica (Sachet) 6 Din.

Zahtevajte vsešerom samo „Fellerove žajfe z značkov „Elsa“.

Za poskušnjo po pošti 5 falatov Elsa žajfi to po prebranji 52 Din či se penezi pošlejo naprej, ar po povzetji košta poštnina za 10 Din več. Naročila adresirati na:

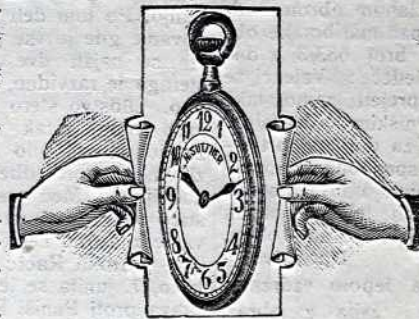
Eugen V. Feller, Stubica Donja Centrala 146 Hrvatska

Točno na sekundo

Štev. 100. Dobra švicarska Anker-Remont Roskopf vōra samo 49 Din 60 p.

Prava švicarska

Štev. 105. Prava Anker būdilka 16 cm. isoka samo 4 Din 20 p.

Štev. 111 z radijovim številnikom i radijovimi kazalci samo 69 D. 20 para. Triletna garancija! Nevarnosti neda! Ka ne odgovarja se vō mini, ali se pa penezi nazaj dajo.

Prave švicarske žepne vōre, vōre za na roko, būdilke, vōre z nihalom, lanceki, prstani, ringli i srebrni predmeti skoro po tvorniški cenaj v ogromnojzbiri v velkom ilustrovanom ceniki, šteoga dobite brezplačno, če pošlete Vaš natenčen naslov na trvdko

H. SUTTNER, LJUBLJANA, 945.

Suttnerova „Iko“ vōra je vōra za celo življenje.